

BIULETYN KOWIEŃSKI**W I L B I**

WILEŃSKIE BIURO INFORMACYJNE (WILBI) WIELKA-POHULANKA 19—7.

Nr. Wilno, dnia 13 lutego 1934 r.

10041

T r e ś ć n u m e r u :**I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.**

Dział. Str.

1. "Lietuvos Žinios" o pakcie polsko-niemieckim.- I. 1.

K r o n i k a .

2. Brak odpowiedzi niemieckiej na notę litewską.- " "
3. Pogłoski o wysunięciu sprawy wileńskiej w związku z wizytą ministra Becka w Moskwie.- " 2.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I ŻYCIE SPOŁECZNE.

K r o n i k a .

4. Zasmarowywanie nielitewskich sztyldów w Kownie.- III. "
5. Prace komisji litewszczenia nazwisk.- " "
6. Zmiany w dyplomacji litewskiej.- " "

IV. SPRAWY POLSKIE I INNYCH MNIEJSZOŚCI NARODOWYCH.

K r o n i k a .

7. Represje ludności polskiej na Litwie.- IV. "

VII. SPRAWY KŁAJPEDZKIE.

K r o n i k a .

8. Przymus pisania nazw litewskich na listach wysyłanych z Kłajpedy.- VII. 3.
9. Dokona aresztów hitlerowców w Kłajpedzie.- " "

VIII. Z ŻYCIA LITWINÓW I PRASY LITEWSKIEJ W WILNIE.

K r o n i k a .

10. "Vilniaus Rytojus" o represjach względem Polaków na Litwie.- VIII. "

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

"Lietuvos Žinios" o pakcie polsko-niemieckim. "Lietuvos Žinios" Nr.32 z 8.II.1934 r. Art.p.t."Nowe niebezpieczeństwa dla pokoju europejskiego". Streszczenie:

Państwa Europy weszły ostatnio w okres paradoksalnych stosunków politycznych. Mianowicie, gdy się tylko silniej zaakcentuje jakieś nowe "zapewnienie pokoju", natychmiast ujawniają się nowe niebezpieczeństwa dla tego pokoju. Stan tego rodzaju wytworzył atmosferę nieufności. Przykładem może być ostatni polsko-niemiecki pakt pokojowy. Pakt ten wysunął kwestje nie pokoju, a niebezpieczeństwa. Po podpisaniu paktu prasa całej Europy natychmiast wysunęła kwestję: na czyj rachunek nastąpiło porozumienie polsko-niemieckie? Odpowiedziano, że na rachunek państw bałtyckich, w pierwszym rzędzie Litwy. Poza tem na rachunek Rosji Sowieckiej, w pierwszym rzędzie Ukrainy. Najwięcej głosów odzywało się jednak na niekorzyść Litwy. Przypomnieć ponadto należy rozpuszczane przez Polaków pogłoski, że Piłsudski przed śmiercią koniecznie chce "uregulować stosunki z Litwą". Wreszcie nie należy zapominać o fakcie, że Piłsudski zawsze był germanofilem i przyjął od Hindenburga tytuł brygadiera... Nic też dziwnego, że Piłsudski spełnił chęci swego byłego wodza i że obecnie Polacy rozpuszczają pogłoski o postanowieniu Piłsudskiego odnośnie "uregulowania stosunków z Litwą".

O tem, że pogłoski te zbliżone są do rzeczywistości, świadczą również myśli, wyrażone przez szefa generalnego sztabu Łotewskiego gen.Kaleisa. Kaleis widzi niebezpieczeństwo zarówno ze strony Polski, jak też Niemiec. Łotysze, jako stojący blisko Polaków zapewne lepiej niż Litwini wyczuwają polskie nastroje. Gdy się przypomni szczególną "miłość" Piłsudskiego dla Litwy, miłość, która go zmusiła za czasów Voldemarasa do całonocnych "marzeń", a nawet do podróży do Genewy, by w obliczu całej Ligi Narodów uzyskać od Voldemarasa kapitulację w formie "głośnego" powiedzenia "pokój", można stawiać pytanie: Czy z polsko-niemieckiego paktu "pokojowego" nie grozi niebezpieczeństwo przede wszystkim dla państw bałtyckich?

Separatystyczne porozumienie Polski, jako członka L.N. z Niemcami stawia pokojową Europę w sytuacji bardzo ciężkiej. Oddalenie się zaś w pewnym stopniu od Ligi Narodów może w Polsce budzić pokusy nowych awantur.

Tak wygląda "pokój" ze strony Polski. Ten nastrój "pokoju", wytworzony przez Polskę i Niemcy, oddziałuje na Francję, wywołując niepokój skrajnych żywiołów. Możliwą jest rzeczą, iż zamieszki w Paryżu odbyły się nie bez wpływu hitlerowców. Dla wszystkich jest rzeczą jasną, że, o ileby Niemcom udało się teraz zburzyć stałość stosunków francuskich, podstawa pokoju w Europie odpadnie i gospodarzem Europy staną się Niemcy.

Piłsudski oczywiście zapomina, że ręce, które go obdarzyły tytułem brygadiera, również go rozbroiły z całym jego wojskiem. Może się to powtórzyć, o ile tylko Niemcy się wzmocnią. Piłsudski już zapomniał, że jego i Polskę wybawił sukces Ententy. Piłsudskiemu łatwiej jest "grać" z Litwą, gdyż nie traci on nadziei zaspokojenia swych romantycznych uczuć, jeżeli zaś chodzi o Polskę, to Piłsudski kieruje się zasadą "po mej śmierci, choćby potop". Dyktatorzy są do podobnych awantur skłonni. Nie ulega wątpliwości, że demokratyczna Polska tego by nie zrobiła.

W ten sposób polsko-niemiecki pakt "pokoju" wysuwa nowe niebezpieczeństwa w Europie Wschodniej, zaś na Zachodzie stwarza dla Niemiec warunki bardziej stanowczego żądania równości, t. zn. oficjalnego prawa zbrojeń. Jeżeli chodzi wreszcie o południe Europy, to odrazu poczuło ono większą presję hitlerowców.

K r o n i k a .

Brak odpowiedzi niemieckiej na notę litewską. "Jaunakas Zinas" Nr.34 /II.1934/: Jak wiadomo, rząd litewski wręczył w swoim czasie w Berlinie notę protestacyjną spowodowaną ograniczeniem eksportu litewskiego w związku ze zwolnieniem urzędników obywateli niemieckich w Kłajpedzie. Mimo, iż od wręczenia noty upłynęło już dużo czasu, Niemcy nie udzieliły dotychczas Litwie żadnej odpowiedzi.

I. ZARZĄDZENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

"Litwa i Polska" o "Polskiej" i "Litewskiej" - 1934 r. str. 1. "Litwa i Polska" o "Polskiej" i "Litewskiej" - 1934 r. str. 1.

Państwo Litwy weszły w skład państwa litewskiego, a Polska w skład państwa polskiego. Litwa i Polska - 1934 r. str. 1. Litwa i Polska - 1934 r. str. 1.

O tym, że polska polityka zagraniczna jest kierowana przez rząd polski, a litewska przez rząd litewski, jest to oczywiste. Litwa i Polska - 1934 r. str. 1.

Wobec tego, że polska polityka zagraniczna jest kierowana przez rząd polski, a litewska przez rząd litewski, jest to oczywiste. Litwa i Polska - 1934 r. str. 1.

Wobec tego, że polska polityka zagraniczna jest kierowana przez rząd polski, a litewska przez rząd litewski, jest to oczywiste. Litwa i Polska - 1934 r. str. 1.

Wobec tego, że polska polityka zagraniczna jest kierowana przez rząd polski, a litewska przez rząd litewski, jest to oczywiste. Litwa i Polska - 1934 r. str. 1.

P o g ł o s k i o o w y s u n i ę c i u s p r a w y w i l e Ń -
s k i e j w z w i ą z k u z w i z y t ą m i n i s t r a B e c k a
w M o s k w i e . "Jaunakas Zinas" Nr. 34 /II.1934/: Jak komunikuje ko-
wieński "Seknadienis", duchowieństwo polskie powzięło zamiar dążenia
do uregulowania stosunków polsko-litewskich. Poza to, według informa-
cyj prasy litewskiej, minister Beck podczas pobytu w Moskwie będzie
poruszał m.in. sprawę wileńską i w ogóle sprawę stosunków polsko-li-
tewskich. Związane to będzie z projektem zagwarantowania bezpieczeń-
stwa państw bałtyckich. Projekt ten, jak wiadomo, będzie w Moskwie
omawiany.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I ŻYCIE SPOŁECZNE.

K r o n i k a .

Z a s m a r o w y w a n i e n i e l i t e w s k i c h s z y l d ó w
w K o w n i e . Prasa kowieńska /z 8.II.1934/: 8 lutego zamazano smołą
w różnych częściach miasta szyldy w języku żydowskim. Ucierpieli
właściciele sklepów i osoby wolnych zawodów. M. in. na ul. Daukszy za-
mazano szyld związku rabinów. Na samej tylko ponienionej ulicy za-
smarowano 15 szyldów.

Ucierpiał również szyld drukarni "Dnia Kowieńskiego" "Primy",
który też zasmarowano smołą. Szyldy redakcji obu pism polskich "Dnia
Kowieńskiego" i "Chaty Rodzinnej" nie uległy uszkodzeniu - były one
tym razem, jak zwykle, zdjęte i na noc wniesione do lokalu.

Pozatem nieznaną sprawcy zamazali szyld rosyjskiego t-stwa Drob-
nego Kredytu.-

P r a c e k o m i s j i l i t e w s z c z e n i a n a z w i s k .
Prasa kowieńska /z 8.II.1934/: Przygotowanie materiału w sprawie zli-
tewszczenia nazwisk dobiega końca, jak również i sporządzenie spisów
nazwisk litewskich. Komisja pracująca nad zlitewszczeniem nazwisk w
tych dniach poinformowała rząd o wyniku swych prac.-

Z m i a n y w d y p l o m a c j i l i t e w s k i e j . "Jaunakas
Zinas" Nr. 34 /II.1934/: W Kownie odbędzie się wkrótce konferencja pos-
łów litewskich, przyczem zostaną rozpatrzone poważne zagadnienia po-
lityczne. W związku z konferencją ma się wyjaśnić sprawa większych
zmian w litewskiej dyplomacji.-

IV. SPRAWY POLSKIE I INNYCH MNIEJSZOŚCI NARODOWYCH.

K r o n i k a .

R e p r e s j e w o b e c l u d n o ś c i p o l s k i e j n a
L i t w i e . /II.1934/. W uzupełnieniu wiadomości o prześladowaniach
nauczycieli polskich z "Biul.Kow." Nr. 1001, podajemy dalsze szczegó-
ły:

Pod zarzutem tajnego nauczania zostali ukarani: Jankiewicz Tade-
usz z Lepszyszek, gm. Lokie na 1 mies. więzienia albo 500 litów kary,
Rutkowski z Poniewieża - na 2 mies. albo 1000 litów, Janczewska z Po-
niewieża na 1 mies. albo 250 lt., Motwiłkówna z Poniewieża - na 1
mies. albo 2500 lt., Wąsowska z Poniewieża - na 1 mies. albo 500 lt.,
Minkajkówna z Merecza - na 1 mies. więzienia.

Pozatem wytoczono sprawę sądową Bolkiewiczowi Stefanowi z Anopo-
la, gm. topiańskiej, uwięziony został Zawisza Franciszek z Klajpedy.

Prócz nauczycieli aresztowano rodziców: Rutkiewicza Edwarda z
Roszcze na 2 tygodnie albo 250 litów kary, J. Pogorzelskiego z Mere-
cza na 15 dni, albo 150 litów kary, Turlonisa z Merecza na 15 dni,
albo 150 litów, Drewińskiego z Merecza na 15 dni albo 150 litów, Boka-
nowskiego z Merecza na 15 dni albo 150 litów kary; skazany został Mi-
chał Wilkaniec z Deksi na 1 miesiąc albo 500 litów.-

Jak słydhać podczas rewizyj w domach polskich w Litwie zdarzały
się wypadki prowokacyj. Mianowicie w czasie rewizyj w poszukiwaniu
niedozwolonych podręczników szkolnych, agenci litewscy podrzucali nie-
dozwolone książki polskie, poczem spisywali protokoły na niewinne oso-
by. Takie wypadki wydarzyły się w powiatach: wiłkomierskim, poniewies-
kim oraz clickim. Ofiarami prowokacyj agentów lit. padli m.in. 70-letnia
obywatelka ziemska Łukaszeviczowa z Helenowa, 49-letni Adam Fiedorkie-
wicz mieszkaniec Olity, oraz b. urzędnik, a ostatnio prywatny nauczyciel
Jerzy Kozłowski z Poniewieża.-

VII. SPRAWY KŁAJPEDZKIE.

K r o n i k a .

Przymus pisania nazw litewskich na listach, wysyłanych z Kłajpedy. Prasa ryska /z 13.II.1934/: Zarząd Poczty obszaru kłajpedzkiego opublikował rozporządzenie, na mocy którego na listach i posyłkach pocztowych, wysyłanych z Kłajpedy pisać należy litewskie nazwy miejscowości. Nazwy niemieckie można dopisywać jedynie w nawiasach.-

Dokoła aresztów hitlerowców w Kłajpedzie. Podawaliśmy już w "Biuletynie Kowieńskim" Nr.1003 wiadomość o aresztach hitlerowców w Kłajpedzie z dr. Neumannem na czele. Obecnie uzupełniamy tę wiadomość następującymi szczegółami:

Według istniejących obecnie wiadomości i dowodów dokumentalnych, zostało niewątpliwie ustalone, że przywódca partji Sozialistische Volksgemeinschaft dr. Neumann przy pomocy przywódcy sekcji młodzieży pomienionego stronnictwa Ericha Lapinsa, pozostając w kontakcie z zagranicą, systematycznie przygotowywali członków tego oddziału i samą partję do czynów zdrady stanu.

Zostało również ustalone, że Christlichsozialistische Arbeitsgemeinschaft swą działalnością i ideologją, według dokumentalnych dowodów, współzawodniczył z Sozialistische Volksgemeinschaft w akcji o tym samym karygodnym kierunku. Wobec tego faktu policja bezpieczeństwa nie mogła nadal zwlekać z likwidacją tej występnej działalności i aresztowała sprawców karygodnej akcji, mianowicie: przywódcę partji Sozialistische Volksgemeinschaft dr. Neumanna, przywódcę sekcji młodzieży tego stronnictwa Ericha Lappinsa, pracownika sekretarjatu tej partji Horsta Lemma i członka sekcji młodzieży Heinza Klügera. Poza to policja bezpieczeństwa dokonała rewizyj w sekretarjatach Sozialistische Arbeitsgemeinschaft i niemieckiego związku oświatowego /Kulturbund/ i u szeregu wybitnych działaczy partji.-

Ogółem dokonano 70 rewizyj, w wyniku których znaleziono moc kompromitującego materiału.-

Ze znalezionych podczas rewizyj materiałów wynika jasno, że obie partje Sozialistische Volksgemeinschaft i Sozialische Arbeitsgemeinschaft nie są partjami samodzielnymi, a tylko filjami partyj zagranicznych. U poszczególnych członków tych filij wykryto broń wojskową. Najwięcej broni znaleziono u przywódcy grupy Sozialistische Volksgemeinschaft Hilgendorfa, a mianowicie: części karabinu maszynowego, trzy niemieckie karabiny wojskowe, 5 karabinów innego rodzaju, trzy szable, jeden rewolwer wojskowy, dwa rewolwery zwykłe, dwa bagnety.

Policja ma przekazać część znalezionego materiału organom sądowym.-

VIII. Z ŻYCIA LITWINÓW I PRASY LITWISKIEJ W WILNIE.

K r o n i k a .

"Vilniaus Rytėjus" o represjach względem Polaków na Litwie. "Vil.Ryt." Nr.13/II.1934/: 11 lutego cała prasa polska w Wilnie zamieściła wiadomość o karach, aresztach i wysiedleniach, stosowanych w Niepodległej Litwie względem Polaków. W wiadomościach zamieszczonych przez trzy wileńskie dzienniki daje się zauważyć wielką rozbieżność. Jedne podają wykaz ok.30-tu osób, inne o połowę mniej, wreszcie nazwiska nie są jednokowe. Różnią się również komentarze dołączone do wiadomości. Każdy z trzech dzienników pisze co innego, przyczem "Dzien.Wileński" i "Słowo" domagają się retorsyj.

Polemika z prasą polską na ten temat byłaby pracą jałową. Należy jedynie podkreślić, że żądania polskiej prasy są całkiem jasne. Pragnęłaby ona powtórzyć retorsje z 1927 r. Retorsje jednak, o ile są środkiem uczciwym winne być uzasadnione. W 1927 r. retorsje były uzasadnione "mękami" osadzonych w Worniach nauczycieli polskich. Tymczasem później się wyjaśniło, że w Worniach nie było ani jednego nauczyciela-Polaka. Można przeto sądzić, że w tym wypadku to samo może być z karami, co wtedy z "mękami". "Czyż jesteście w przededniu większych zdarzeń?" - kończy "Vil.Rytėjus" swą wzmiankę.-

